

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/284/2015
Identifikačné číslo spisu: 5014200150
Dátum vydania rozhodnutia: 25.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5014200150.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu Q. E., bytom Z., zastúpeného splnomocneným zástupcom Ing. B. E., bytom Z., proti žalovanému Krajské riaditeľstvo Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát, Kuzmányho 26, 012 23 Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-112/KDI-SK-2009 zo dňa 04. decembra 2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/21/2014-96 zo dňa 20. mája 2015, jednomyselne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/21/2014-96 zo dňa 20. mája 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-112/KDI-SK-2009 zo dňa 4. decembra 2013, ktorým žalovaný rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru Žilina, Okresného dopravného inšpektorátu č. ORP-P-538/ODI-2009-II zo dňa 24.07.2009 zmenil tak, že:

a) výrok rozhodnutia o priestupku text v znení: Podľa § 22 ods. 2 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov sa obvinenému Q. E. ukladá: nahrádza textom v znení: Podľa § 22 ods. 2 písm. e) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom do 31.05.2009 (ďalej len zákon o priestupkoch) sa obvinenému Q. E. ukladá: Vö zvyšnej časti rozhodnutie č. ORP-P-538/ODI-2009-II zo dňa 24.07.2009 potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol.

Krajský súd poukázal na to, že žalobca v žalobe napáda aj rozhodnutie žalovaného č. KRP-111/KDI-SK-2009; KRP-112/KDI-SK-2009 zo dňa 12.10.2009 s tým, že krajský súd poukazuje na to, že uvedené rozhodnutie bolo zrušené právoplatným rozhodnutím Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/95/2009, a preto nemôže byť opätovne predmetom prieskumu v rámci konania pred týmto súdom. Predmetom

prieskumu je rozhodnutie žalovaného č. KRP-112/KDI-SK-2009 zo dňa 04.12.2013.

Žalobca v žalobe poukazuje na to, že žalovaný sa nevysporiadal s tvrdením žalobcu, že na svojom vozidle nikdy žiadne fólie nalepené nemal, krajský súd poukázal na to, že žalovaný predmetným rozhodnutím rozhodoval vo vzťahu k rozhodnutiu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Žiline č. ORP-P-538/ODI-2009-II zo dňa 24.07.2009, ktorý sa vzťahuje ku skutku, podľa ktorého obvinený - žalobca dňa 11.04.2009 v čase o 12:00 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. BMW 330D, ev. č. G. po ceste II/583 v obci Teplička nad Váhom, okres Žilina v smere jazdy od obce Gbeľany, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou polície. Pri kontrole vodič - žalobca nepredložil osvedčenie o vykonaní technickej kontroly a emisnej kontroly. Ďalšia jazda mu nebola zakázaná, odber krvi nežiadal. Žalobca týmto konaním porušil ust. § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Rozhodnutie č. ORP-P-538/ODI-2009-II zo dňa 24.07.2009 nič nehovorí v skutkovej vete, resp. v popise skutku vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, že žalobca mal viesť vozidlo BMW EČV: G. po Mileticovej ulici v Bratislave, ktoré malo mať na predných bočných sklách fóliu a že by za tento skutok bol nejakým spôsobom sankcionovaný. Táto okolnosť týkajúca sa fólii na predných bočných sklách auta nebola predmetom konania, ktorého závery by vyústili do rozhodnutia o priestupku č. ORP-P-538/ODI-2009-II zo dňa 24.7.2009 a následne do rozhodnutia žalovaného.

Rovnako krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú námietku žalobcu, že by výrok rozhodnutia odporoval odôvodneniu rozhodnutia, pretože odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového rozhodnutia a aj žalovaného, vysvetľuje a zdôvodňuje výrok prvostupňového rozhodnutia a poskytuje výroku dostatočnú oporu. Takisto nie je dôvodná námietka žalobcu týkajúca sa tej skutočnosti, že žalobca mal porušiť nejaké ustanovenia zákona č. 84/2009 Z.z., a zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku tak, ako to tvrdí výrok napadnutého rozhodnutia v bode 2.. Krajský súd konštatoval, že z výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia v spojení s druhostupňovým napadnutým rozhodnutím je zřejmé, akého dopravného priestupku sa žalobca dopustil. Okrem toho ani rozhodnutie žalovaného a ani prvostupňové rozhodnutie neobsahuje bod 2., v ktorom by bolo špecifikované porušenie zákona č. 84/2009 Z.z., resp. zákona č. 233/1995 Z.z., a to Exekučného poriadku.

Ďalej žalobca namietal, že mu boli upreté procesné práva, ktoré mu ako účastníkovi správneho konania prináležia, a to predovšetkým možnosť zúčastniť sa ústneho pojednávania. Krajský súd poukázal na tú skutočnosť, že z administratívneho spisu mal preukázané, že prvostupňový správny orgán rozhodol o doručovaní predvolania na nariadený termín pojednávania na deň 24.7.2009 vo vzťahu k žalobcovi sám s tým, že nevyužil možnosť doručovania prostredníctvom pošty, ale zvolil doručovanie predvolania prostredníctvom svojich zložiek, čo napokon vyplýva z úradného záznamu zo dňa 03.07.2009 pod č. p. KRP-P-321/PP-PMJ-2009.

Krajský súd dodal, že s problematikou doručovania do značnej miery súvisí nerušený a efektívny priebeh konania. Doručovanie písomností preniká celým procesným postupom v správnom konaní. S bezchybným doručením je spojený celý rad dôležitých dôsledkov (napr. začiatok plynutia rôznych procesných lehôt, od okamihu doručenia dochádza k platnosti rozhodnutia a s doručovaním je spojené uplatnenie základných pravidiel konania, najmä zásady rovnosti účastníkov, rýchlosti a hospodárnosti konania, oficiality a podobne). Doručovanie možno vykonať najmä prostredníctvom pošty, prostredníctvom zamestnanca správneho orgánu, osobným prevzatím písomností na správnom orgáne, prostredníctvom kuriérskej služby a podobne. Oprávnenie rozhodnúť o spôsobe v danom prípade predvolania na termín ústneho pojednávania, ktoré uskutočňuje správny orgán vyplýva z vrchnostenského postavenia správneho orgánu spojeného s jeho právomocou rozhodnúť o postihu fyzickej osoby za priestupok, taktiež zo zásady hospodárnosti a rýchlosti konania (§3 ods. 3 posledná veta Správneho poriadku). V danom prípade mal krajský súd preukázané, že predvolanie žalobcovi na termín pojednávania na deň 24.07.2014 o 08:00 hod. doručovala hliadková služba KR PZ odbor poriadkovej polície, pohotovostná motorizovaná jednotka PZ a toto predvolanie sa pokúsila doručiť dňa 03.07.2009 v čase okolo 21:40 hod. na ulici Káľov, pričom aj krajský súd mal preukázané, že žalobca odmietol predmetné predvolanie na nariadený termín pojednávania prevziať bezdôvodne a aj krajský súd

mal za to, že bolo naplnené ustanovenie § 24 ods. 3 Správneho poriadku, pričom je potrebné poukázať na to, že aj toto ustanovenie upravuje fikciu doručenia písomností pre prípad bezdôvodného odopretia prijatia jej adresátom. Týmto ustanovením sa zabraňuje tomu, aby v dôsledku odopretia prijatia písomností dochádzalo k prieťahom v konaní alebo k zmareniu konania. V takomto prípade doručovateľ vráti písomnosť správne orgánu s uvedením dátumu doručenia a dôvodov odopretia. Súčasne oznámi, že adresát bol na následky odopretia prijatia písomnosti upozornený, písomnosť sa považuje za doručенú dňom, keď došlo k takémuto prejavu vôle. Bezodôvodnosť neprevzatia písomností so zreteľom na okolnosti prípadu posudzuje správny orgán. V danom prípade aj krajský súd vyhodnotil túto žalobnú námietku ako nedôvodnú vzhľadom k tomu, že skutočne z predmetného úradného záznamu bolo preukázané, že policajná hliadka poučila žalobcu - účastníka správneho konania, že v prípade odopretia prevzatia predmetnej zásielky sa zásielka považuje za doručенú. Nie je možné teda prijať názor, že by žalobca bol týmto spôsobom ukrátený na svojich procesných právach, teda na práve prejednať vec v rámci ústneho pojednávania. V danom prípade policajná hliadka, ktorá doručovala predmetnú písomnosť bola posudzovaná, alebo je ju možné posudzovať ako doručovateľa predmetnej písomnosti - predvolania na termín pojednávania a táto skutočne nemala preukázané tak, ako žaloba tvrdil písomné splnomocnenie pre svojho otca B. E., ktorý by mohol za žalobcu predmetnú písomnosť prevziať.

Ani z celého spisového materiálu (administratívneho) nie je zrejmé, že by žalobca takéto splnomocnenie do spisu, napr. v rámci odvolania proti prvostupňovému rozhodnutiu do administratívneho spisu doložil. Správne orgány postupovali potom správne, keď predmetnú námietku vyhodnotili ako irelevantnú. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal aj krajský súd za to, že konanie pred správnym orgánom prvého stupňa dňa 24.07.2014 mohlo prebehnúť aj v neprítomnosti žalobcu. Policajná hliadka v danom prípade vystupovala ako doručovateľ predvolania na termín ústneho pojednávania (plnila úlohu poštára) a nevystupovala v podobe prejednávajúceho správneho orgánu. Správne bolo teda vyhodnotené, že žalobca bezdôvodne odmietol prevziať uvedenú písomnosť - predvolanie a z tohto dôvodu bola uplatnená fikcia doručenia predvolania podľa § 24 ods. 3 Správneho poriadku. Navyše problémy s doručovaním úradných písomností vo vzťahu k žalobcovi vyplývajú z obsahu administratívneho spisu - napr. oznámenie KRPZ zo dňa 09.06.2009, z ktorého bolo zistené, že na adrese trvalého bydliska sa žalobca nezdržiava, rovnako na adrese rodičov nikto neotváral, zo dňa 16. 6. 2009, kedy opätovne na adrese trvalého pobytu nebol žalobca zastihnutý. Podľa názoru krajského súdu žalobca tým, že odmietol bezdôvodne prijať písomnosť - predvolanie na ústne pojednávanie dňa 24.07.2014, je možné jeho konanie taktiež charakterizovať ako účelové, a to s cieľom vyhnúť sa zodpovednosti za uvedený dopravný priestupok a bolo jeho vecou, že toto predvolanie na termín pojednávania odmietol bezdôvodne prevziať. Bolo preukázané, že príslušná hliadka polície ho riadne poučila o následkoch odopretia prevzatia predmetnej písomnosti. To znamená, že pojednávanie pred prvostupňovým správnym orgánom dňa 24.07.2009, na ktoré sa žalobca nedostavil bez ospravedlnenia, mohlo prebehnúť aj v jeho neprítomnosti.

Čo sa týka ostatných námietok žalobcu, ktoré smerovali proti inému konaniu žalobcu, najmä čo sa týka porušenia predpisov vo vzťahu ku konaniu žalobcu, ktoré malo byť kvalifikované ako porušenie predpisov na úseku, resp. v nedovolenom použití fólií na predných bočných sklách auta, krajský súd k uvedenému uviedol, že tieto sú absolútne irelevantné, nakoľko predmetné konanie, resp. predmetné porušenie právnych predpisov nebolo obsahom napadnutého a ani prvostupňového rozhodnutia.

Ďalej pokiaľ žalobca namieta, že správny orgán spojil v jednom konaní dve nesúvisiace konania do jedného žalobou napadnutého rozhodnutia, pričom predtým nevydal žiadne rozhodnutie, krajský súd k tomuto poukázal, že aj táto žalobná námietka je nedôvodná, pretože je zrejmé, že žalovaný správny orgán napadnutým rozhodnutím rozhodoval vo vzťahu k rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu č. ORP-P-538/ODI-2009-II zo dňa 24.07.2009. Čiže žalovaný nespojil do jedného konania dve nesúvisiace konania. Z týchto dôvodov aj táto žalobná námietka žalobcu je vyhodnotená zo strany krajského súdu ako absolútne nedôvodná. Vzhľadom na uvedené preto bolo potrebné žalobu žalobcu zamietnuť ako nedôvodnú podľa § 250j ods. 1 O.s.p..

Pokiaľ žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu rozširoval svoje žalobné dôvody na

pojednávani konanom dňa 22.04.2015 vo vzťahu k nalepeným fóliám na aute žalobcu, krajský súd opätovne uviedol, že tieto nesúvisia s preskúvaným rozhodnutím žalovaného, a sú aj po lehote stanovenej v § 250b ods. 1 O.s.p. za použitia § 250h ods. 1 O.s.p.. Taktiež pokiaľ ďalej namieta, že žalobca predložil doklady, ktoré zároveň vymenúva, krajský súd poukázal na to, že tieto skutočnosti nenamietal v podanej žalobe, doručenej súdu dňa 17.02.2014, a preto takisto krajský súd v zmysle ust. § 250b ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250h ods. 1 na tieto neprihliadal, nakoľko sú zjavne podané po 2 mesačnej lehote od doručenia rozhodnutia žalovaného. V žalobe nosnou žalobnou námietkou žalobcu, a teda aj relevantnou na posudzovanie vo vzťahu k rozhodnutiu žalovaného bolo práve tvrdenie žalobcu, že mu boli upreté procesné práva účastníka konania, ktorú ale krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

Správne orgány v danom prípade na základe dôkazov nachádzajúcich sa v správnom spise mali dostatočne preukázané nedbanlivostné zavinenie žalobcu za spáchaný priestupok, ktoré zavinenie postačuje na vyvodenie administratívnej zodpovednosti za priestupok. Uvedené vyplýva zo správy o výsledku objasňovania priestupku proti bezpečnosti o plynulosti cestnej premávky č. UHCP-P-66/RCP-BB-CP-ZI-2009 zo dňa 11.04.2009, z ktorej vyplynulo, že žalobca nepristavil vozidlo na technickú a emisnú kontrolu a nepredložil potvrdenia o technickej a emisnej kontrole. Predmetnú správu odmietol žalobca podpísať. Z úradného záznamu hliadky č. UHCP-66/RCP-BB-ZI zo dňa 11.04.2009 krajský súd zistil, že v čase od 11.00 hod. kontrolovala policajná hliadka dňa 11.04.2009 vozidlá prichádzajúce v smere jazdy z Tepličky nad Váhom zo smeru z Gbelian, asi o 11.55 hod. bolo zastavené vozidlo BMW ev. č. G., ktorého vodič službu konajúcej hliadke nepredložil žiadané doklady, a to potvrdenie o vykonaní emisnej a technickej kontroly. Službu konajúca hliadka povedala vodičovi, že vzhľadom k tomu, že sa jedná o vozidlo s rokom výroby 2000, musí mať tieto doklady od vozidla pri sebe v zmysle § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 8/2009 Z.z. Ďalej mal krajský súd z rozhodnutia Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Žiline č. 200802484ZAG zo dňa 14.11.2008 preukázané, že tento úrad vo vzťahu k žiadateľovi Ing. W. E. podľa § 16a ods. 4 zákona č. 725/2004 Z.z. vydal rozhodnutie v znení, že uznáva typové schválenie EES jednotlivo dovezeného vozidla z členského štátu: druh: osobné vozidlo, kategória: M1, identifikačné číslo vozidla VIN: C., značka: BMW, obchodný názov: 330D; typ: AL9101, rok výroby: BAYERISCHE ACHSENFABRIK, DEU, štát dovozu v tvare akronymu: CZE, dátum 1. evidencie: 11.12.2000, evidenčné číslo vozidla z členského štátu: XTXXXXX; evidenčné číslo osvedčenia o evidencii z členského štátu: T., T.. Vozidlo vzhľadom na svoju konštrukciu podlieha prihláseniu do evidencie vozidiel podľa § 88 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách. Vozidlu bolo vystavené osvedčenie o evidencii s evidenčným číslom W. podľa základného technického opisu vozidla uvedeného v prílohe. Z predmetného rozhodnutia vyplynula aj povinnosť podrobiť vozidlo technickej kontrole administratívnej a emisnej kontrole administratívnej v lehote do 7 dní od prihlásenia vozidla do evidencie vozidiel a predložiť toto rozhodnutie, pričom a) lehota platnosti technickej kontroly je do 12.11.2010 a b) lehota platnosti emisnej kontroly je do 12.11.2010. Vozidlo BMW 330D AL9101 bolo v SR prvýkrát zaevidované dňa 18.11.2008. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mali správne orgány bezpochyby preukázané, že žalobca ako vodič predmetného motorového vozidla nemal pri sebe platné doklady predpísané zákonom o cestnej premávke, resp. osobitným predpisom a týmto konaním žalobca porušil ust. § 4 ods. 1 písm. b) zákona o cestnej premávke a spáchal tak priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. k) zákona o priestupkoch. Nepochybne bolo preukázané, že žalobca ako vodič špecifikovaného motorového vozidla porušil ust. § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 8/2009 Z.z., keď bol povinný mať pri sebe platné doklady predpísané týmto zákonom alebo osobitným predpisom s poukazom na ust. § 70 ods. 3 zákona č. 725/2004 Z.z. v spojení s § 21 ods. 1 písm. e) a § 52 ods. 7 zákona č. 725/2004 Z.z. o prevádzke vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a tieto príslušnej policajnej hliadke v stanovený deň a čas nepredložil, t.j. nepredložil osvedčenie o vykonaní technickej kontroly a emisnej kontroly vo vzťahu k uvedenému vozidlu.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Vo včas podanom odvolaní žalobca navrhol rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Žalobca má za to, napadnutý rozsudok krajského súdu odporuje účelu právneho poriadku v právnom štáte, zákonu a reálnemu právnomu i vecnému stavu veci. V odôvodnení odvolania uviedol

rovnaké skutočnosti ako už uvádzal v podanej žalobe ako aj v konaní pred správnymi orgánmi. Žalobca opätovne napádal spôsob doručovania predvolaní na ústne pojednávanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že v odvolaní nie sú uvedené nové skutočnosti, ku ktorým by bolo potrebné sa osobitne vyjadrovať. Žalovaný sa pridrižiava svojich doterajších vyjadrení, ktoré sú už zdokumentované v spisoch.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 20.05.2015. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom. Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25.01.2017 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Súd v správnom súdnictve preskúmava rozhodnutia a postupy orgánov verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe. Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 8/2009 Z.z., vodič je povinný mať pri sebe platné doklady predpísané týmto zákonom alebo osobitným predpisom.

Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb., priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a) až j), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 22 ods. 2 písm. zákona č. 372/1990 Zb., za priestupok podľa odseku 1 písm. k) možno uložiť pokutu do 100 eur.

Podľa § 74 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb., o priestupku koná správny orgán v prvom stupni ústne pojednávanie. V neprítomnosti obvineného z priestupku možno vec prejednať len vtedy, ak sa odmietne dostaviť na ústne pojednávanie, hoci bol riadne predvolaný, alebo sa nedostaví bez náležitého ospravedlnenia alebo bez dôležitého dôvodu.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb., účastníci konania, ich zákonní zástupcovia a opatrovníci sa môžu dať zastupovať advokátom alebo iným zástupcom, ktorého si zvolia.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb., splnomocnenie na zastupovanie treba preukázať písomným plnomocenstvom alebo plnomocenstvom vyhláseným do zápisnice. Správny orgán môže v nepochybných prípadoch od preukazu plnomocenstvom upustiť.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb., dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, sa doručujú do

vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

Podľa § 24 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb., ak adresát bezdôvodne odoprel písomnosť prijatú, je doručená dňom, keď sa jej prijatie odoprelo; na to musí doručovateľ adresáta upozorniť.

Z obsahu predloženého súdneho spisu, ktorého súčasťou je administratívny spis žalovaného, najvyšší súd zistil, že rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu č. p. ORP-P-538/ODI-2009-II zo dňa 24.07.2009 bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k) zákona č. 372/1990 Zb., pretože svojim konaním porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 8/2009 Z.z. tým, že dňa 11.04.2009 v čase o 12:00 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. BMW 330D, EVČ: G. po ceste II/583 v obci Teplička nad Váhom, okr. Žilina v smere jazdy od obce Gbeľany, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou polície a pri kontrole nepredložil osvedčenie o vykonaní technickej kontroly a emisnej kontroly. Ďalšia jazda mu nebola zakázaná, odber krvi nežiadal. Podľa § 22 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. uložil žalobcovi pokutu vo výške 20 €.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vec prejednal podľa § 74 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. v neprítomnosti žalobcu, nakoľko žalobcovi bolo dňa 03.07.2009 v čase o 21.40 hod. na ul. Káľov v obci Žilina prostredníctvom KRPZ OPP PMJ Žilina doručované predvolanie (doručenka do vlastných rúk) na ODI Žilina na deň 24.07.2009 o 08.00 hod., ktoré však odmietol prevziať. Žalobca mal možnosť vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu, uplatňovať skutočnosti a dôkazy na svoju obhajobu, podávať návrhy a opravné prostriedky, avšak na ústne pojednávanie konané dňa 24.07.2009 v čase o 08.00 hod. sa nedostavil bez dostatočného ospravedlnenia alebo bez vážnych dôvodov.

Žalovaný na odvolanie žalobcu prvostupňové správne rozhodnutie zmenil tak, že

a) výrok rozhodnutia o priestupku text v znení: Podľa § 22 ods. 2 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov sa obvinenému Q. E. ukladá:

nahrádza textom v znení: Podľa § 22 ods. 2 písm. e) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom do 31.05.2009 (ďalej len zákon o priestupkoch) sa obvinenému Q. E. ukladá:.. Vo zvyšnej časti rozhodnutie č. ORP-P-538/ODI-2009-II zo dňa 24.07.2009 potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol.

Žalovaný sa stotožnil so záverom prvostupňového správneho orgánu, že žalobca v čase kontroly dňa 11.04.2009 o 12.00 hod. v obci Teplička nad Váhom nemal pri sebe platné doklady predpísané zákonom o cestnej premávke alebo osobitným predpisom.

Predmetom preskúmania odvolacieho súdu je rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konania týmito rozhodnutiami predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa najvyšší súd celkom stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O. s. p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a konštatuje správnosť dôvodov, na základe ktorých krajský súd rozhodol.

V prvom rade odvolací súd konštatuje, že predmetom prieskumu na súde je iba rozhodnutie žalovaného č. KRP-112/KDI-SK-2009 zo dňa 04.12.2013 za skutok, že dňa 11.04.2009 v čase o 12:00 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. BMW 330D, EVČ: G. po ceste II/583 v obci Teplička nad Váhom, okr. Žilina v smere jazdy od obce Gbeľany, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou polície pričom pri kontrole vodič - žalobca nepredložil osvedčenie o vykonaní technickej kontroly a emisnej kontroly. Preto námietky žalobcu ohľadom jeho konania, ktoré sa týkajú nedovoleného použitia fólií na predných bočných sklách auta sú irelevantné, nakoľko tento skutok nie je predmetom konania.

Po preskúmaní veci sa najvyšší súd stotožnil s názorom krajského súdu, podľa ktorého je rozhodnutie žalovaného v súlade so zákonom. Z vykonaného dokazovania má odvolací súd za preukázané, že žalovaný dostatočne zistil skutkový stav, následne ho aj správne posúdil a vysporiadal sa so všetkými námietkami žalobcu. Odvolací súd je názoru, že skutkový stav veci bol dostatočne preukázaný vykonaným dokazovaním a skutok sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete rozhodnutia o priestupku.

Žalobca svojim konaním porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 8/2009 Z.z., keďže ako vodič nemal pri sebe platné doklady, a to osvedčenie o vykonaní technickej kontroly a emisnej kontroly, hoci bol povinný ich mať pri sebe, čo zakladá jeho zodpovednosť za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. k) zákona č. 372/1990 Zb. Najvyšší súd k veci dodáva, že z rozhodnutia Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Žiline č. 200802484ZAG zo dňa 14.11.2008 vyplýva, že tento úrad vo vzťahu k žiadateľovi Ing. W. E. podľa § 16a ods. 4 zákona č. 725/2004 Z.z. vydal rozhodnutie v znení, že uznáva typové schválenie EES jednotlivo dovezeného vozidla z členského štátu: druh: osobné vozidlo, kategória: M1, identifikačné číslo vozidla VIN: C., značka: BMW, obchodný názov: 330D; typ: AL9101, rok výroby: BAYERISCHE ACHSENFABRIK, DEU, štát dovozu v tvare akronymu: CZE, dátum 1. evidencie: 11.12.2000, evidenčné číslo vozidla z členského štátu: XTXXXXX; evidenčné číslo osvedčenia o evidencii z členského štátu: T., T.. Vozidlo vzhľadom na svoju konštrukciu podlieha prihláseniu do evidencie vozidiel podľa § 88 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách. Vozidlu bolo vystavené osvedčenie o evidencii s evidenčným číslom W. podľa základného technického opisu vozidla uvedeného v prílohe. Z predmetného rozhodnutia vyplynula aj povinnosť podrobiť vozidlo technickej kontrole administratívnej a motorové vozidlo emisnej kontrole administratívnej v lehote do 7 dní od prihlásenia vozidla do evidencie vozidiel a predložiť toto rozhodnutie, pričom a) lehota platnosti technickej kontroly je do 12.11.2010 a b) lehota platnosti emisnej kontroly je do 12.11.2010. Vozidlo BMW 330D AL9101 bolo v SR prvýkrát zaevidované dňa 18.11.2008. Z dôvodu, že žalobca bol povinný mať pri sebe vyššie uvedené platné doklady, ale tieto príslušnej policajnej hliadke v čase kontroly nepredložil, dopustil sa priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k) zákona č. 372/1990 Zb.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu týkajúcu sa doručovania predvolaní na ústne pojednávania, odvolací súd sa stotožnil s názorom krajského súdu o jej nedôvodnosti a podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého súdneho rozhodnutia, ktoré je v tejto časti plne vyčerpávajúce a logicky odôvodnené. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na to, že v dvojínštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby najvyšší súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Po preskúmaní podaného odvolania najvyšší súd konštatuje, že s právnymi opakovanými námietkami odvolateľa sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde, a preto ďalšie námietky uvedené v odvolaní vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, sp. zn. 2Sžo 5/2009 či sp. zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení

konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

Odvolací súd záverom dodáva, že má za preukázané, že priestupok sa stal tak, ako je uvedené v napadnutom rozhodnutí žalovaného, a preto sa stotožnil s právnym názorom krajského súdu, ktorý žalobu o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného ako nedôvodnú zamietol.

S poukazom na uvedené Najvyšší súd SR podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 219 ods. 1 O. s. p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 246c ods.1 a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobca v konaní nemal úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok ani v prípade úspechu.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.